

Editorial

Aquells dones i homes de l'associació de veïns

A la sala Pissarra de La Violeta hi passen tradicionalment coses d'aquelles de planificació, no de lluïment (per això ja hi ha la sala d'actes) ni de disbauxa (per això hi ha el bar). Però des de fa unes setmanes, en aquest antic casino de la Vila de Gràcia, recuperat in extremis ara fa 20 anys de les flames dels voltors immobiliaris, s'hi reuneixen unes senyores i uns senyors de cabells blancs i arruga bella de tantes lluites com les que es poden assumir en una llarga vida. Ja fa tres reunions del retrobament d'aquests activistes, tots representatius de les diferents èpoques d'una entitat, l'Associació Veïnal Vila de Gràcia, la més important del seu ram no només de la

Vila sinó probablement també de tota la ciutat. El motiu és celebrar, perquè són ja 50 anys de la popularment coneguda Soci.

No cal particularitzar en cognoms però els lectors d'aquest setmanari han de saber que sense aquestes persones, ara que tant es parla de

com canvia tot, Gràcia no seria igual, i seria infinitament pitjor. La Violeta seria un bloc de pisos impulsat per una immobiliària holandesa, l'Artesà no seria un centre cívic, la Via O hauria trinxat el nucli històric des de Joanic a Lesseps, les Casetes d'Encarnació haurien anat a terra, l'empoderament de les dones no hauria tingut un paper capdavanter a Gràcia després de la violació i assassinat d'Ache i la reacció popular; i L'Independent no existiria. L'Associació de Veïns Vila de Gràcia -així es deia inicialment- va ser l'animadora social l'any 2000 del paper que teniu a les mans.

La reunió té moments entranyables: hi ha exregidors, exconsellers, mediadors de Vallcarca, portaveus de totes les pancartes que s'han hagut d'estendre i a sobre la taula hi ha papers, molts papers, i a la pantalla hi ha fotos, moltes fotos, l'intercanvi de paraules és àgil, ràpid, del que es va fer i del que es vol celebrar. Són 50 anys d'AVV Vila de Gràcia. Imprescindibles.

Sense la 'Soci', ara que tant es parla de com canvia la ciutat, Gràcia seria infinitament pitjor

Cartes al director

20 anys de l'11-M

Fa 20 anys de l'11-M, del sagnant atemptat que es cobrà la vida de 191 persones i en deixà 1700 de ferides a Madrid. Brutal.

Des del primer moment el govern d'Aznar va dir que havia estat obra d'ETA. Tres dies després hi havia eleccions generals.

Des del PP Volien minimitzar, o millor dit, tapar, que el NO A LA GUERRA feia temps que omplia carrers i places per tot l'estat. Una guerra on Bush, Blair i Aznar (el trio de les Açores) ens havien ficat en el mercadeig de sang per petroli.

Ben aviat mitjans internacionals informaven que l'autoria de l'atemptat era obra d'Al-Qaida, però els principals mitjans de comunicació estatals continuaven repetint un cop darrere l'altre que era cosa d'ETA, tot i que Otegui havia sortit de bon matí a desmentir-ho.

Aquests dies, diferents documentals desgranen realitats amagades que refermen el que moltes persones imaginàvem.

Vint anys després voldria recordar que l'endemà de l'atemptat, un clam exigia a Aznar i Acebes ¿Quien ha sido? des dels carrers, i va ser per demanar responsabilitats que les concentracions davant les seus del PP varen ser unànimes. Responent a la manipulació política. A Barcelona també. Columnes des de tots els barris de la ciutat marxarem cap a Francesc Macià. Impressionat la columna que anava fent-se gran des dels diferents carrers de Gràcia camí de la Diagonal.

Vint anys després, Aznar, la FAES i el PP no rectificuen sobre l'autoria d'aquell atroz atemptat. Els importava més el rèdit polític que pensaven podien treure que la veritat.

No oblidem!

Àngels Tomás Gonzalo

8 de març del 2024

Conxa Garcia

A Faré referència al Manifest del grup d'Educació Feminista de Rosa Sensat, que comença amb un homenatge a totes les dones que ens han precedit i que amb la seva lluita ens han obert el camí per continuar avançant. Aquest text cita la intel·lectual americana Adrienne Rich que deia el 1978: "No és fàcil pensar com a dona en un món masculí... Però la capacitat de fer-ho és una fortalesa i podem intentar ajudar les nostres alumnes a adquirir-la. Pensar com a dona en un món masculí

Pensar com a dona en un món masculí significa pensar críticament

significa pensar críticament... Significa tenir una actitud crítica amb el llenguatge... Significa fer el més difícil de tot: escoltar i estar atentes, a l'art i a la literatura, a les ciències socials, en totes les descripcions del món que rebem, als silencis, a les absències, a allò inominat, allò no dit, allò codificat, perquè allà trobarem el veritable saber de les dones. I en trencar aquests silencis, en anomenar-nos, en descobrir allò ocult, en fer-nos presents, estarem començant a definir una realitat que tingui sentit per a nosaltres, que afirmi el nostre ésser, que permeti que tant la professora com l'alumna ens prenguem personalment i mútuament amb seriositat, és a dir, que comencem a fer-nos càrrec de les nostres vides". Paraules que ens fan reflexionar encara avui. Sacsegem el nostre esperit crític! ●

L'Europa està superant barreres a un ritme escandalós. A part dels èxits esportius, impensables fa uns anys, i els socials, amb una massa social de gairebé 2.000 socis, se li han de sumar els televisius. El protagonisme de la Chus al primer capítol del documental del Futbol modest de 3Cat, l'aparició d'Alba Ramos a l'Esport Club per parlar sobre el duel decisiu contra el Cacereño de diumenge, i el reportatge que dos periodistes d'Al Jazeera estaven enregistrant el passat dimecres en el partit contra el València Mestalla. L'Europa ja arriba al golf Pèrsic. Veurem què n'opinen els espectadors de la iniciativa Diem NO...

L'Independent de Gràcia

amic

La Perla, 31, 08012 Barcelona
Tel. 93 217 44 10
redaccio@independent.cat

Edita: **Associació Cultural L'Independent de Gràcia**. President d'honor: **Joan Cervera**. President: **Emeteri Frago**. Director: **Albert Balanzà**. Redactora en cap: **Laura Minguella Ayuso**. Cap d'Esports i digital: **Biel Minguell López**. Redacció: **Carina Bellver, Clara Darder, Meritxell Díaz, Ignasi Fortuny, Èric Lluent, Òscar Mejías, Albert Benet i Isabel Palazón**. Independent.tv: **Jordi Margarit** Col·laboracions: **Lluís Bou, Ernest Cauhé, Lola Capdevila, Ramon Casalé, Josep M. Contel, Conxa Garcia, Marina F. Torné, Sílvia Manzanera, Pere Martí, Joan Millaret, Gemma Olivares, Jesús Sánchez, Sara Reñé, Josep A. Torralba i Ricard Valentí**. Maquetació: **DBcoop, sccl (Sergi Lou)**. Disseny web: **Tirabol**. Publicitat: **Ramon Ortiz (692 601 263) publicitat@independent.cat**. Imprimeix: **Indugraf Offset, S.A. 8.500 exemplars**.

Amb la col·laboració:

Programació Ràdio Gràcia 2024

Hora	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	divendres
16 a 17 h	La tarda és nostra	Temps de Música i espectacle	Música i Geografia	Lalo López Tobacco Road	Tradicionàrius - Punt i seguit
17 a 18 h	Espai Solidari (1)	Tradicionàrius - Punt i seguit	Lalo López Tobacco Road	Teatrí de Butxaca	Las tardes a Gràcia
18 a 19 h	Tot Comerç	Ones de Dones (1)	Gràcia Multiesports	Teatrí de Butxaca	La tarda és nostra
19 a 20 h	La Trobadeta	Pop Go The Beatles	Tertúlia Política (2) - Gràcia, galeria d'art (3)	Música i Geografia	Gracienques (1)
20 a 21 h	Infogràcia	Gracienques (1)	Pixant fora de test	Temps de Música i espectacle	Sortides amb Gràcia

¹ Programa quinzenal. La setmana que no n'hi ha es repeteix l'anterior.

² La Tertúlia Política es fa cada 15 dies. El calendari de tertúlies polítiques es concreta tenint en compte si hi ha Plenari o Audiència Pública.

³ El programa Gràcia Galeria d'art és quinzenal. Es combina amb la Tertúlia Política.

Quan hi hagi Plenari o Audiència Pública, s'emetrà en directe.

Nota: Ràdio Gràcia és una ràdio feta majoritàriament per voluntaris, per tant la programació pot estar subjecte a petits canvis.